

Predestinarea și planul lui Dumnezeu

Este adevărat, că nu toți oamenii pot crede?

Charles Henry Mackintosh

© Heijkoop-Verlag, Online începând de la: 25.04.2022, Actualizat: 25.04.2022

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Marcu 16.16; Ioan 3.16; 1. Timotei 2.4-6; Tit 2.11; Evrei 2.9; 2. Petru 3.9

Marcu 16.16: Cine va crede și va fi botezat va fi mântuit; și cine nu va crede va fi condamnat.

Ioan 3.16: Pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață eternă.

1. Timotei 2.4-6: Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care dorește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului. Pentru că este un singur Dumnezeu și un singur Mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Hristos Isus, care S-a dat pe Sine Însuși preț de răscumpărare pentru toți.

Tit 2.11: Pentru că harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire tuturor oamenilor, s-a arătat.

Evrei 2.9: ... dar Îl vedem pe Isus, care a fost făcut cu puțin mai prejos decât îngerii datorită morții pe care a suferit-o, încununat cu glorie și onoare, astfel încât, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru fiecare.

2. Petru 3.9: Domnul nu întârzie în ce privește promisiunea, cum socotesc unii că este o întârziere, ci este îndelung-răbdător față de voi, nevrând ca vreunii să piară, ci toți să vină la pocăință.

Dimensiunea lucrării de răscumpărare

Aceste pasaje (vezi mai sus) ne dau o mărturie clară și fără echivoc a harului divin față de toți, fără a lua în considerare responsabilitatea omului sau planurile veșnice ale lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu arată clar că omul este responsabil și că Dumnezeu poate acționa fără restricții.

Dar este de asemenea important să vedem cât de suficient sunt harul lui Dumnezeu și crucea lui Hristos. Dumnezeu a fost glorificat în ea, iar omului i s-a luat orice posibilitate de a se scuza. Oamenii pot discuta despre planurile lui Dumnezeu, precum și despre incapacitatea omului de a putea crede, fără influența divină. Dar motivele lor dovedesc că ei nu au nevoie de Dumnezeu; dacă și-ar da seama cât de mult au nevoie de El, El S-ar lăsa cu plăcere găsit. Harul lui Dumnezeu și lucrarea ispășitoare a lui Hristos sunt atât de cuprinzătoare, pe cât nu ne-am putea dori mai mult: „oricine”, „toți”, „tuturor” sunt cuvintele lui Dumnezeu, și aș vrea să știu cine este exclus. Dacă Dumnezeu trimite un mesaj de mântuire omului, atunci El l-a hotărât pentru om, și cât de rău este să respingi harul lui Dumnezeu, să-L „faci mincinos” pe Dumnezeu (1 Ioan 5.10) și apoi să aduci sfaturile Sale tainice ca scuză pentru o astfel de atitudine. Ar fi mai cinstit să spui: „Nu cred în Cuvântul lui Dumnezeu și nu am nevoie de harul și de mântuirea Lui”. Dar atunci când oamenii își acoperă ura față de Dumnezeu și de adevărul Său cu vâlul unei teologii false, total unilaterale, este rău. Ne face să simțim cu adevărat că diavolul nu este niciodată mai diabolic decât atunci când vine la noi cu Biblia în

mână.

Dacă ar fi adevărat că un om ar fi împiedicat de sfaturile tainice ale lui Dumnezeu să accepte Evanghelia, pe care Dumnezeu vrea să o propovăduiască, cum ar putea Dumnezeu să fie drept și să pedepsească pe un astfel de om cu „pierzare veșnică”, pentru că el nu s-a supus acestei Evanghelii (2. Tesaloniceni 1.6-10)? Va exista oare un singur suflet pe tărâmul întunecat al celor pierduți, care Îl va considera răspunzător pe Dumnezeu, pentru că el se află acolo? Cu siguranță că nu. Dumnezeu a purtat atât de mult de grijă în lucrarea ispășitoare a lui Hristos, atât pentru mântuirea celor care cred, cât și pentru arătarea harului Său celor care resping Evanghelia, încât nu mai există nicio scuză pentru nimeni. Nu pentru că omul nu *poate* crede, ci pentru că nu *vrea* să creadă, va fi pedepsit cu „pierzarea veșnică”. Harul lui Dumnezeu este pentru toți, iar dacă ne întrebăm: Cum este posibil acest lucru? răspunsul este: „Sortul pentru Domnul” a căzut asupra jertfei adevărate, astfel încât Dumnezeu a fost glorificat în cea mai mare măsură în ceea ce privește păcatul și acum are deplina libertate de a acționa în har față de toți și de a face ca Evanghelia să fie propovăduită întregii creații. Acest har și această predicare trebuie să aibă o temelie inviolabilă, iar această temelie se găsește în lucrarea de ispășire. Și cu toate că omul le respinge, totuși, în exercitarea harului, precum și în oferirea mântuirii, Dumnezeu este perfect glorificat în virtutea temeliei pe care se sprijină ambele. El a fost glorificat și va fi glorificat de-a lungul veacurilor nesfârșite ale eternității (compară cu Ioan 12.27-32).

Tradus de la: [Auserwählung und der Ratschluss Gottes](#)

Extras din *Gedanken zum 3. Buch Mose*, Winschoten (Editura Heijkoop) 1975

Traducere: Ion Simionescu